Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

14. října 2014*

„Kasační opravný prostředek — Společná rybářská politika — Rybolovné kvóty — Nouzová opatření Komise — Mimosmluvní odpovědnost Unie — Článek 340 druhý pododstavec SFEU — Podmínky — Skutečná a určitá škoda“

Ve spojených věcech C-12/13 P a C-13/13 P,

jejichž předmětem jsou dva kasační opravné prostředky na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podané dne 4. ledna 2013,

Gérard Buono, s bydlištěm v Agde (Francie),

Jean-Luc Buono, s bydlištěm v Agde,

Roger Del Ponte, s bydlištěm v Balaruc-les-Bains (Francie),

Serge Antoine Di Rocco, s bydlištěm v Sète (Francie),

Jean Gérald Lubrano, s bydlištěm v Balaruc-les-Bains,

Jean Lubrano, s bydlištěm v Port-Vendres (Francie),

Jean Lucien Lubrano, s bydlištěm v Saleilles (Francie),

Fabrice Marin, s bydlištěm ve Frontignanu (Francie),

Robert Marin, s bydlištěm v Balaruc-les-Bains,

zastoupení A. Arnaudem a P.-O. Koubi-Flottem, avocats (C-12/13 P),

a

Syndicat des thoniers méditerranéens, se sídlem v Marseille (Francie),

Marc Carreno, s bydlištěm v Sète (Francie),

Jean Louis Donnarel, s bydlištěm v Lourmarinu (Francie),

Jean-François Flores, s bydlištěm v Sète,

Gérald Jean Lubrano, s bydlištěm v Balaruc-les-Bains,

* Jednací jazyk: francouzština.

Hervé Marin, s bydlištěm v Balaruc-le-Vieux (Francie),

Nicolas Marin, s bydlištěm ve Frontignanu,

Sébastien Marin, s bydlištěm v Bouzigues (Francie),

Serge Antoine José Perez, s bydlištěm v Sorède (Francie),

zastoupení C. Bonnefoi, avocate (C-13/13 P),

účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé),

přičemž další účastnicí řízení je:

Evropská komise, zastoupená A. Bouquetem a D. Nardim, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, K. Lenaerts, místopředseda, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, C. Vajda a S. Rodin, předsedové senátů, A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits (zpravodaj), J. L. da Cruz Vilaça a F. Biltgen, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 20. března 2014,

vydává tento

Rozsudek

1 Svými kasačními opravnými prostředky se Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin a Robert Marin (věc C-12/13 P), jakož i Syndicat des thoniers méditerranéens (dále jen „STM“), Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin a Serge Antoine José Perez (věc C-13/13 P) domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie Syndicat des thoniers méditerranéens a další v. Komise (T-574/08, EU:T:2012:583, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl jejich žaloby na náhradu škody, jež jim údajně vznikla v důsledku přijetí nařízení Komise (ES) č. 530/2008 ze dne 12. června 2008 o zavedení nouzových opatření pro plavidla lovící košelkovými nevody tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři (Úř. věst. L 155, s. 9).

Právní rámec

2 Nařízením Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky (Úř. věst. L 358, s. 59; Zvl. vyd. 04/05, s. 460) má být zaveden víceletý přístup k řízení rybolovu, aby byla zaručena dlouhodobá životaschopnost tohoto odvětví.

3 Článek 7 nařízení č. 2371/2002, nadepsaný „Nouzová opatření Komise“, stanoví:

„1. Pokud existují důkazy o vážném ohrožení zachování živých vodních zdrojů nebo mořského ekosystému v důsledku rybolovných činností, které vyžaduje okamžitý zásah, může Komise na opodstatněnou žádost členského státu nebo z vlastního podnětu rozhodnout o nouzových opatřeních, která nesmějí trvat déle než šest měsíců. Komise může přijmout nové rozhodnutí prodlužující nouzová opatření nejvýše na dalších šest měsíců.

2. Členský stát sdělí žádost současně Komisi, ostatním členským státům a dotyčným regionálním poradním sborům. Ty mohou podat písemné námitky Komisi do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti.

Komise rozhodne do patnácti pracovních dnů od obdržení žádosti uvedené v odstavci 1.

3. Nouzová opatření mají okamžitý účinek. Oznámí se dotyčným členským státům a zveřejní v Úředním věstníku.

4. Dotyčné členské státy mohou předložit Radě rozhodnutí Komise do deseti pracovních dnů od obdržení oznámení.

5. Rada může do jednoho měsíce ode dne, kdy jí bylo rozhodnutí předloženo, přijmout kvalifikovanou většinou jiné rozhodnutí.“

4 Článek 20 nařízení č. 2371/2002, nadepsaný „Přidělování rybolovných práv“, stanoví:

„1. Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou rozhodne o omezeních odlovu a/nebo intenzity rybolovu a o rozdělení rybolovných práv mezi členské státy, jakož i o podmínkách souvisejících s těmito omezeními. Rybolovná práva se mezi členské státy rozdělí způsobem, který každému členskému státu zajistí relativní stabilitu rybolovných činností pro každou populaci nebo loviště.

2. Stanoví-li Společenství nová rybolovná práva, Rada rozhodne o jejich přidělení s ohledem na zájmy všech členských států.

3. Každý členský stát rozhodne v případě plavidel plujících pod jeho vlajkou o způsobu přidělení rybolovných práv, která mu byla v souladu s právními předpisy Společenství přiznána. O způsobu přidělování uvědomí Komisi.

4. Rada stanoví rybolovná práva dostupná pro třetí země ve vodách Společenství a přidělí tato práva každé třetí zemi.

5. Členské státy poté, co o tom uvědomí Komisi, mohou provést výměnu celku nebo části rybolovných práv, která jim byla přidělena.“

5 V tomto kontextu bylo přijato nařízení Rady (ES) č. 40/2008 ze dne 16. ledna 2008, kterým se na rok 2008 stanoví rybolovná práva a související podmínky pro některé populace ryb a skupiny populací ryb, platné ve vodách Společenství a pro plavidla Společenství ve vodách podléhajících omezením odlovů (Úř. věst. L 19, s. 1).

6 Tato omezení a množství byla změněna nařízením Komise (ES) č. 446/2008 ze dne 22. května 2008, kterým se upravují některé kvóty pro lov tuňáka obecného v roce 2008 podle čl. 21 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku (Úř. věst. L 134, s. 11).

7 Na základě článku 7 nařízení č. 2371/2002 přijala Komise dne 12. června 2008 nařízení č. 530/2008.

8 Bod 6 odůvodnění nařízení č. 530/2008 uvádí:

„Údaje, které má Komise k dispozici, jakož i informace získané inspektory Komise při misích v dotyčných členských státech ukazují, že rybolovná práva pro tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45 ° západní délky a ve Středozemním moři, přidělená plavidlům lovícím košelkovými nevody plujícím pod vlajkou Řecka, Francie, Itálie, Kypru a Malty nebo zaregistrovaným v těchto zemích, se považují za vyčerpaná dnem 16. června 2008 a že rybolovná práva pro stejnou populaci přidělená plavidlům lovícím košelkovými nevody plujícím pod vlajkou Španělska nebo zaregistrovaným v této zemi, se považují za vyčerpaná dnem 23. června 2008.“

9 Článek 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Odlov tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45 ° západní délky a ve Středozemním moři plavidly lovícími košelkovými nevody plujícími pod vlajkou Řecka, Francie, Itálie, Kypru a Malty nebo zaregistrovanými v těchto zemích se zakazuje ode dne 16. června 2008.

Rovněž nesmí uvedená rybářská plavidla od uvedeného data přechovávat na palubě, umísťovat do klece pro účely výkrmu nebo chovu, překládat, přemísťovat nebo vykládat tuňáky obecné.“

10 Článek 2 téhož nařízení zní následovně:

„Odlov tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45 ° západní délky a ve Středozemním moři plavidly lovícími košelkovými nevody plujícími pod vlajkou Španělska nebo zaregistrovanými v této zemi se zakazuje ode dne 23. června 2008.

Rovněž nesmí uvedená rybářská plavidla od uvedeného data přechovávat na palubě, umísťovat do klece pro účely výkrmu nebo chovu, překládat, přemísťovat nebo vykládat tuňáky obecné.“

11 Článek 3 nařízení č. 530/2008 stanoví:

„1. Hospodářské subjekty Společenství, jež jsou předmětem odstavce 2, nebudou ode dne 16. června 2008 akceptovat vykládku, umísťování do klece pro účely výkrmu nebo chovu a překládku tuňáka obecného odloveného plavidly lovícími košelkovými nevody v Atlantském oceánu východně od 45 ° západní délky a ve Středozemním moři.

2. Vykládka, umísťování do klece pro účely výkrmu nebo chovu a překládka tuňáka obecného ve vodách nebo v přístavech Společenství odloveného v Atlantském oceánu východně od 45 ° západní délky a ve Středozemním moři se povoluje pro plavidla lovící košelkovými nevody plující pod vlajkou Španělska nebo zaregistrovaná v této zemi do dne 23. června 2008.“

Skutkový základ sporu

12 Navrhovatelé ve věci C-12/13 P, jakož i Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin a Serge Antoine José Perez, navrhovatelé ve věci C-13/13 P, jsou majiteli nebo podílníky plavidel lovících tuňáka košelkovými nevody plujících pod francouzskou vlajkou ve vodách Středozemního moře. Všichni jsou členy STM.

13 STM, které je rovněž navrhovatelem ve věci C-13/13 P, je profesním sdružením podle části IV francouzského zákoníku práce (code du travail), jehož členy mohou být výhradně osoby, jejichž profesní činnost má spojitost s lovem tuňáka.

14 Všichni navrhovatelé kromě STM měli pro rok 2008 zvláštní povolení k rybolovu, jež je opravňovalo k lovu, držení, překládání, přemísťování, vykládce, přepravě, skladování a prodeji tuňáka obecného pocházejícího ze Středozemního moře v rámci rybolovných práv, která jim byla přiznána ve formě individuálních kvót. Na základě tohoto povolení vydaného francouzskými orgány byl rybolov povolen v období od 1. dubna 2008 do 30. června 2008.

15 Po přijetí nařízení č. 530/2008, kterým byl zakázán odlov tuňáka obecného ve Středozemním moři, byla rybolovná sezóna k 16. červnu 2008 zastavena a všem navrhovatelům kromě STM byla odňata povolení k rybolovu.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

16 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 24. prosince 2008, podaným společně žalobci v prvním stupni, kteří jsou navrhovateli v řízení o kasačním opravném prostředku ve věcech C-12/13 P a C-13/13 P, podali tito navrhovatelé žalobu na náhradu škody znějící na určení objektivní mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie z důvodu přijetí nařízení č. 530/2008.

17 Usnesením ze dne 25. března 2010 bylo řízení před Tribunálem přerušeno do vydání rozhodnutí Soudního dvora v řízení ve věci AJD Tuna (C-221/09) a rozhodnutí Tribunálu o přípustnosti ve věcech Norilsk Nickel Harjavalta a Umicore v. Komise (T-532/08), jakož i Etimine a Etiproducts v. Komise (T-539/08).

18 Rozsudkem ze dne 17. března 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), Soudní dvůr rozhodl, že nařízení č. 530/2008 je neplatné v rozsahu, v němž zákazy přijaté na základě čl. 7 odst. 1 nařízení č. 2371/2002 týkající se plavidel lovících košelkovými nevody plujících pod španělskou vlajkou či registrovaných v tomto členském státě a hospodářských subjektů Společenství, které s těmito uzavřely smlouvy, nabyly účinnosti k 23. červnu 2008, zatímco pro plavidla lovící košelkovými nevody plující pod maltskou, řeckou, francouzskou, italskou a kyperskou vlajkou nebo plavidla zaregistrovaná v těchto členských státech a hospodářské subjekty Společenství, které s těmito uzavřely smlouvy, nabyly účinnosti k 16. červnu 2008, aniž bylo toto rozdílné zacházení objektivně zdůvodněno.

19 Napadeným rozsudkem prohlásil Tribunál žalobu za nepřípustnou ve vztahu k STM a žalobu zamítl jako neopodstatněnou ve vztahu k ostatním žalobcům.

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastníků řízení

20 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 26. února 2013 byly věci C-12/13 P a C-13/13 P spojeny v souladu s článkem 54 jednacího řádu Soudního dvora pro účely ústní části řízení a rozsudku.

21 Navrhovatelé ve věci C-12/13 P navrhují, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek;

— rozhodl ve věci samé a uložil Komisi povinnost zaplatit následující částky z titulu mimosmluvní odpovědnosti:

  — Gérardu Buonovi a Jean-Lucovi Buonovi částku 1 523 588,94 eur,

— Rogerovi Del Pontemu částku 1 068 600 eur,

— Sergi Antoinovi Di Roccovi částku 1 094 800 eur,

— Jeanu Géraldu Lubranovi částku 855 628,20 eur,

— Jeanu Lubranovi a Jeanu Lucienu Lubranovi částku 1 523 588,94 eur,

— Fabricovi Marinovi a Robertu Marinovi částku 865 784,59 eur,

— a podpůrně napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Tribunálu.

22 Navrhovatelé ve věci C-13/13 P navrhují, aby Soudní dvůr:

— prohlásil žalobu STM za přípustnou;

— zrušil napadený rozsudek;

— uložil Komisi povinnost zaplatit náhradu škody požadovanou v žalobě z titulu mimosmluvní odpovědnosti a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

23 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr

— kasační opravné prostředky zamítl;

— podpůrně zamítl žaloby na určení mimosmluvní odpovědnosti a

— uložil navrhovatelům náhradu nákladů řízení o kasačních opravných prostředcích a nákladů řízení v prvním stupni.

K návrhu na znovuotevření ústní části řízení

24 Ústní část řízení byla ukončena dne 20. března 2014 po přednesení stanoviska generálního advokáta, načež navrhovatelé ve věci C-13/13 P dopisem ze dne 24. března 2014, došlým soudní kanceláři Soudního dvora dne 25. března 2014, navrhli znovuotevření ústní části řízení.

25 Tvrdili konkrétně, že stanovisko generálního advokáta vychází z argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení dostatečně projednán, a sice právoplatnost či protiprávnost nařízení č. 530/2008, a že vyvstala nová skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora, související s nečinností Komise a s tím, že Komise nepřijala opatření k nápravě diskriminace, jež měla za následek neplatnost nařízení č. 530/2008.

26 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle článku 83 jednacího řádu může Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta nařídit znovuotevření ústní části řízení, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků řízení po ukončení této části řízení novou skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora, anebo má-li být věc rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení nebo zúčastněnými uvedenými v článku 23 statutu Soudního dvora Evropské unie projednán (viz rozsudky Pohotovosť, C-470/12, EU:C:2014:101, bod 21, a Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, C-190/12, EU:C:2014:249, bod 20).

27 Kromě toho platí, že podle čl. 252 druhého pododstavce SFEU je úlohou generálního advokáta předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněná stanoviska ve věcech, které podle statutu Soudního dvora vyžadují jeho účast. Soudní dvůr není vázán stanoviskem generálního advokáta ani důvody, na základě kterých k němu dospěl (rozsudek Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 57 a citovaná judikatura).

28 Soudní dvůr má v projednávaném případě po vyslechnutí generálního advokáta za to, že má dostatek informací k rozhodnutí, že projednávané věci nemusí být rozhodnuty na základě argumentů, které nebyly mezi účastníky řízení projednány a že nová skutečnost uváděná navrhovateli nemůže mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora. Není tedy namístě vyhovět návrhu na znovuotevření ústní části řízení.

Ke kasačním opravným prostředkům

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-13/13 P

Argumentace účastníků řízení

29 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-13/13 P navrhovatelé tvrdí, že Tribunál zkreslil informace ze spisu, když rozhodl, že STM není aktivně legitimována k podání žaloby. Mají za to, že úplné posouzení těchto skutečností může prokázat existenci vlastního právního zájmu STM, jenž STM umožňuje domáhat se zvlášť náhrady škody.

30 Navrhovatelé ve věci C-13/13 P zaprvé zpochybňují věcnou správnost závěru, který Tribunál učinil v bodě 23 napadeného rozsudku a podle něhož STM nedoložilo škodu, která mu měla vzniknout, když odkázalo na písemné odpovědi svých členů na dvě otázky Tribunálu, z nichž vyplývá, že nemajetková újma STM spočívá v poškození profesní image jeho členů.

31 Zadruhé navrhovatelé ve věci C-13/13 P nezpochybňují závěry, které Tribunál učinil v bodě 24 napadeného rozsudku a podle nichž STM nevstupuje do práva svých členů na náhradu škody, nicméně tvrdí, že podle francouzské právní úpravy je STM jakožto profesní sdružení pověřeno plněním úkolu ve veřejném zájmu, takže je u něj dán právní zájem na podání žaloby za sebe a za své členy.

32 Komise zpochybňuje argumenty navrhovatelů ve věci C-13/13 P předložené na podporu prvního důvodu jejich kasačního opravného prostředku. V kasační odpovědi podotýká, že úvahy Tribunálu odrážejí zmatečnou argumentaci ze strany STM.

Závěry Soudního dvora

33 Podle článku 21 statutu Soudního dvora a článku 44 jednacího řádu Tribunálu musí žaloba zejména uvádět předmět sporu a obsahovat návrhová žádání a stručný popis dovolávaných žalobních důvodů.

34 Je nesporné, že aby žaloba na náhradu škody splňovala výše uvedené podmínky, musí žalobce ve svém návrhu uvést žalobní důvody, které hodlá uplatnit na podporu svých tvrzení, a to konkrétně povahu škody, která mu údajně vznikla, jakož i skutečnost, jež vedla ke vzniku této škody (usnesení TAO/AFI v. Komise, C-322/91, EU:C:1992:495, bod 13).

35 Žalobu na náhradu škody, v níž není upřesněn předmět a v níž nejsou uvedeny uplatňované žalobní důvody, je naproti tomu třeba považovat za nepřípustnou (rozsudek Zuckerfabrik Schöppenstedt v. Rada, 5/71, EU:C:1971:116, body 8 a 9).

36 Žaloba v prvním stupni přitom neupřesňovala povahu škody, která údajně vznikla STM.

37 Škoda, která STM údajně vznikla, je totiž zmíněna pouze v části žaloby obsahující návrhová žádání žalobců v prvním stupni, a to formou návrhu na zaplacení paušální částky ve výši 30 000 eur z titulu nemajetkové újmy, která bude investována do informačních programů pro členy STM.

38 Z toho vyplývá, jak Tribunál uvedl v bodě 22 napadeného rozsudku, že STM v žalobě neupřesnilo povahu škody vzniklé údajně v důsledku jednání vytýkaného Komisi a tuto újmu ani přibližně nevyčíslilo. Tvrzení, že částka ve výši 30 000 eur bude použita na informování členů STM, je mimoto irelevantní pro účely určení povahy či rozsahu uplatňované škody, neboť se týká pouze budoucího využití náhrady škody, a nikoli rozsahu uplatňované škody.

39 Žaloba na náhradu škody podaná STM proto měla být v každém případě prohlášena za nepřípustnou, jelikož nesplňovala podmínky stanovené v čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Tribunálu, a není třeba se vyslovovat k tomu, zda se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když žalobu podanou STM prohlásil za nepřípustnou z důvodu chybějící aktivní legitimace STM.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-12/13 P a třetímu a čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-13/13 P

Argumentace účastníků řízení

40 V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé ve věci C-12/13 P tvrdí, že napadený rozsudek je stižen vadou spočívající v nesprávném právním posouzení, neboť Tribunál neuznal obecnou existenci objektivní mimosmluvní odpovědnosti za škodu v unijním právu.

41 V rámci třetího a čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku, které je třeba považovat za jediný důvod, navrhovatelé ve věci C-13/13 P tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 82 až 88 napadeného rozsudku rozhodl, že uplatňovaná škoda není neobvyklá, jelikož nepřekračuje meze hospodářského rizika vlastního odvětví rybolovu.

42 Komise zpochybňuje všechny argumenty uplatněné v rámci uvedených důvodů kasačního opravného prostředku.

Závěry Soudního dvora

43 Je nesporné, že za současného stavu unijního práva neumožňuje srovnávací analýza právních řádů členských států učinit závěr o existenci režimu mimosmluvní odpovědnosti Unie za legální výkon jejích činností spadajících do legislativní oblasti (viz rozsudek FIAMM a další v. Rada a Komise, C-120/06 P a C-121/06 P, EU:C:2008:476, body 175 a 179).

44 Tribunál se v tomto ohledu nedopustil nesprávného právního posouzení, když se v bodech 69 až 73 napadeného rozsudku opřel o uvedenou judikaturu a v bodě 76 uvedeného rozsudku konstatoval, že žalobní důvod vycházející ze vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie za legální jednání je třeba posoudit ve světle téže judikatury.

45 Z toho vyplývá, že třetí důvod kasačního opravného prostředku navrhovatelů ve věci C-12/13 P musí být zamítnut jako neopodstatněný.

46 Pokud jde o třetí a čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku navrhovatelů ve věci C-13/13 P, Tribunál v bodech 77 až 87 napadeného rozsudku posoudil údajnou neobvyklost a zvláštnost uplatňované škody jen pro doplnění, pokud by měla být v unijním právu uznána existence zásady mimosmluvní odpovědnosti Unie za legální jednání (v tomto smyslu viz rozsudek Dorsch Consult v. Rada a Komise, C-237/98 P, EU:C:2000:321, body 18 a 19).

47 Podle ustálené judikatury přitom v případě kasačního opravného prostředku platí, že postačuje-li některý z důvodů použitých Tribunálem k odůvodnění výroku jeho rozsudku, případné vady jiného důvodu v předmětném rozsudku nemají každopádně na uvedený výrok žádný vliv, takže důvod kasačního opravného prostředku, který na ně poukazuje, je irelevantní a musí být zamítnut (rozsudek Komise v. CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, EU:C:2004:236, bod 68).

48 Z toho vyplývá, že třetí a čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku navrhovatelů ve věci C-13/13 P je třeba zamítnout jako irelevantní, jelikož směřují proti odůvodnění napadeného rozsudku uvedenému jen pro doplnění.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-13/13 P

Argumentace účastníků řízení

49 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé ve věci C-13/13 P tvrdí, že nařízení č. 530/2008 je i po rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153) v zásadě právoplatným aktem, prohlášeným za neplatný pouze zčásti, a sice pokud jde o datum jeho vstupu v platnost ve vztahu k plavidlům lovícím košelkovými nevody plujícím pod řeckou, francouzskou, italskou, kyperskou a maltskou vlajkou či registrovaných v těchto členských státech a hospodářských subjektů Unie, které s nimi uzavřely smlouvy.

50 Komise, berouc na vědomí, že uvedený důvod směřuje proti bodům napadeného rozsudku týkajícím se žalobců v prvním stupni odlišných od žalobců, kteří podávají kasační opravný prostředek ve věci C-13/13 P, zastává názor, že je tento kasační opravný prostředek opodstatněný, a že tedy vydání rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153) není novou skutečností ve smyslu čl. 48 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu.

51 Komise konkrétně tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když za přípustný prohlásil žalobní důvod vycházející ze vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie za protiprávní akt, který uplatnili žalobci v prvním stupni, kteří podávají kasační opravný prostředek ve věci C-12/13 P, neboť – jak vyplývá z rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153) – Soudní dvůr zrušil platnost nařízení č. 530/2008 pouze v rozsahu, v němž zákazy, které stanoví, nabyly účinnosti k 23. červnu 2008 pro plavidla lovící košelkovými nevody plujícími pod španělskou vlajkou nebo plavidla zaregistrovaná v tomto členském státě a hospodářské subjekty Unie, zatímco pro plavidla lovící košelkovými nevody plujícími pod řeckou, francouzskou, italskou, kyperskou a maltskou vlajkou nebo plavidla zaregistrovaná v těchto členských státech a hospodářské subjekty Unie, které s těmito uzavřely smlouvy, nabyly účinnosti k 16. červnu 2008, a dále tvrdí že žalobcům v prvním stupni nebylo nijak bráněno podat žalobu na náhradu škody za protiprávní unijní akt i bez rozsudku, jímž byl tento unijní akt prohlášen za neplatný.

Závěry Soudního dvora

52 Pokud jde zaprvé o přípustnost druhého důvodu kasačního opravného prostředku uplatněného navrhovateli ve věci C-13/13 P, Soudní dvůr již rozhodl, že pokud Tribunál spojil dvě věci a vydal jediný rozsudek, který odpovídá důvodům uvedeným účastníky řízení před Tribunálem, může každý

z nich kritizovat úvahy týkající se žalobních důvodů, jež před Tribunálem vznesl pouze žalobce v druhé spojené věci (rozsudek ISD Polska a další v. Komise, C-369/09 P, EU:C:2011:175, bod 85 a citovaná judikatura).

53 V projednávaném případě sice byla Tribunálu původně předložena jediná věc, avšak skutečnost, že se žalobci během písemné části řízení rozdělili na dvě skupiny, z nichž jedna, a sice žalobci v prvním stupni, kteří podávají kasační opravný prostředek ve věci C-12/13 P, uplatnila nový žalobní důvod, umožňuje analogické použití výše uvedené judikatury.

54 Z toho vyplývá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku předložený žalobci ve věci C-13/13 P, který směřuje proti odpovědi Tribunálu na žalobní důvod uplatněný žalobci v prvním stupni, kteří podávají kasační opravný prostředek ve věci C-12/13 P, je přípustný.

55 Zadruhé, pokud jde o opodstatněnost druhého důvodu kasačního opravného prostředku předloženého navrhovateli ve věci C-13/13 P, je třeba připomenout, že podle čl. 48 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu nelze nové důvody předkládat v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení.

56 V tomto případě, jak bylo připomenuto v bodě 18 tohoto rozsudku, Soudní dvůr v rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153) rozhodl, že nařízení č. 530/2008 je neplatné, takže Tribunál vyzval účastníky řízení k písemnému vyjádření stran důsledků, které je třeba vyvodit z uvedeného rozsudku. Žalobci v prvním stupni, kteří podávají kasační opravný prostředek ve věci C-12/13 P, v odpovědi formulovali nový žalobní důvod vycházející ze vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie za protiprávní akt. Tito navrhovatelé konkrétně uvedli, že jim v důsledku toho, že byl plavidlům lovícím košelkovými nevody, která plují pod španělskou vlajkou, povolen rybolov až do 23. června 2008, zatímco plavidla lovící košelkovými nevody, která plují pod řeckou, francouzskou, italskou, kyperskou a maltskou vlajkou, musela ukončit rybolov k 16. červnu 2008, vznikla skutečná a určitá škoda, která spočívá v neodloveném a neprodaném množství ryb z jejich kvóty pro rok 2008.

57 Úvodem je třeba uvést, že Tribunál v bodech 48 a 49 napadeného rozsudku konstatoval, že žalobci v prvním stupni, kteří podávají kasační opravný prostředek ve věci C-12/13 P, formulovali žalobní důvod, který nebyl uveden v návrhu na zahájení řízení, a který je tudíž novým důvodem ve smyslu čl. 48 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu.

58 Co se v tomto ohledu týče přípustnosti tohoto důvodu, Tribunál v bodech 53 a 54 napadeného rozsudku rozhodl, že rozsudek AJD Tuna (EU:C:2011:153), který Soudní dvůr vydal po podání žaloby, musí být považován za skutečnost, která umožňuje předložení nového žalobního důvodu, neboť uvedený rozsudek vedl ke změně právního stavu, jenž panoval v době podání žaloby. Tribunál totiž konstatoval, že v důsledku vydání rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153) bylo nařízení č. 530/2008 prohlášeno za neplatné jako celek a přestalo mít právní účinky na základě domněnky legality.

59 Je však třeba uvést, že v projednávaném případě vycházejí úvahy Tribunálu z nesprávného výkladu rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153). Z bodů 105 až 108 uvedeného rozsudku konkrétně vyplývá, že Komise porušila zásadu zákazu diskriminace, když odložila vstup opatření zakazujících rybolov v platnost na 23. červen 2008 pouze pro plavidla lovící košelkovými nevody, která plují pod španělskou vlajkou, aniž k tomuto odložení měla objektivní důvod. Z posouzení provedeného Soudním dvorem vyplývá, že platnost nařízení č. 530/2008 byla rozsudkem AJD Tuna (EU:C:2011:153) zrušena pouze v rozsahu, v němž byl plavidlům lovícím košelkovými nevody plujícím pod španělskou vlajkou přiznán navíc jeden týden pro rybolov, přičemž ostatní důvody znějící na neplatnost nařízení č. 530/2008 byly zamítnuty a zákaz rybolovu ke dni 16. června 2008 pro ostatní plavidla lovící košelkovými nevody zůstal nadále v platnosti.

60 Z toho vyplývá, že na rozdíl od závěrů Tribunálu bylo nařízení č. 530/2008 prohlášeno za neplatné pouze v rozsahu, v němž zacházelo příznivěji s plavidly lovícími košelkovými nevody plujícími pod španělskou vlajkou, takže vydání rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153) není novou právní okolností, která vyšla najevo v průběhu řízení před Tribunálem. Jelikož zákaz rybolovu pro plavidla lovící košelkovými nevody plujícími pod řeckou, francouzskou, italskou, kyperskou a maltskou vlajkou zůstává nadále v platnosti, uvedený rozsudek pouze potvrzuje právní stav, jenž byl žalobcům v prvním stupni, kteří podávají kasační opravný prostředek ve věci C-12/13 P, znám v době podání žaloby.

61 Z výše uvedeného vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že vydání rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153) bylo novou právní skutečností umožňující předložit v průběhu řízení nový žalobní důvod.

62 Je třeba nicméně připomenout, že pokud odůvodnění rozsudku Tribunálu vykazuje porušení unijního práva, ale výrok se jeví jako opodstatněný z jiných právních důvodů, nemůže takové porušení vést ke zrušení tohoto rozsudku (v tomto smyslu viz rozsudky FIAMM a další v. Rada a Komise, C-120/06 P a C-121/06 P, EU:C:2008:476, bod 187, jakož i Diputación Foral de Vizcaya v. Komise, C-465/09 P až C 470/09 P, EU:C:2011:372, bod 171).

63 V tomto případě se sice Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když prohlásil za přípustný žalobní důvod vycházející ze vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie za protiprávní akt, který uplatnili žalobci v prvním stupni, kteří podávají kasační opravný prostředek ve věci C-12/13 P, nicméně toto pochybení nemůže vést ke zrušení napadeného rozsudku, neboť Tribunál v bodech 55 až 66 napadeného rozsudku v každém případě zamítl uvedený žalobní důvod jako neopodstatněný.

64 Vzhledem k výše uvedenému je třeba druhý důvod kasačního opravného prostředku navrhovatelů ve věci C-13/13 P zamítnout jako irelevantní, byť je opodstatněný (v tomto smyslu viz rozsudky Ojha v. Komise, C-294/95 P, EU:C:1996:434, bod 52, jakož i FIAMM a další v. Rada a Komise, EU:C:2008:476, bod 189).

K prvnímu a druhému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-12/13 P

Argumentace účastníků řízení

65 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé ve věci C-12/13 P tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při posuzování vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie za protiprávní akt, když v bodech 61 až 66 napadeného rozsudku rozhodl, že uplatňovaná škoda není skutečná a určitá.

66 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé ve věci C-12/13 P tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při posuzování skutečné existence a určitosti uplatňované škody, když nedospěl k závěru, že tato škoda vznikla v důsledku porušení práva na vlastnictví a práva na svobodný výkon povolání.

67 Komise tvrdí, že tyto důvody musí být odmítnuty jako nepřípustné a v každém případě zamítnuty jako neopodstatněné.

Závěry Soudního dvora

68 Je třeba připomenout, jak plyne z bodu 63 tohoto rozsudku, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když prohlásil za přípustný žalobní důvod vycházející ze vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie za protiprávní akt uplatňovaný žalobci v prvním stupni, kteří podávají kasační opravný prostředek ve věci C-12/13 P.

69 Z toho vyplývá, že uvedený důvod měl být prohlášen za nepřípustný, takže první a druhý důvod kasačního opravného prostředku uplatňované navrhovateli ve věci C-12/13 P musí být zamítnuty jako irelevantní, neboť se týkají meritorního posouzení téhož důvodu provedeného Tribunálem.

70 Vzhledem k výše uvedenému je třeba kasační opravné prostředky podané navrhovateli ve věcech C-12/13 P a C-13/13 P zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

71 Podle čl. 184 odst. 2 svého jednacího řádu rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 téhož jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise náhradu nákladů řízení od navrhovatelů ve věcech C-12/13 P a C-13/13 P požadovala a navrhovatelé neměli ve věci úspěch, je důvodné jim uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

1) **Kasační opravné prostředky podané ve věcech C-12/13 P a C-13/13 P se zamítají.**

2) **Gérardu Buonovi, Jean-Lucovi Buonovi, Rogerovi Del Pontemu, Sergi Antoinovi Di Roccovi, Jeanu Géraldu Lubranovi, Jeanu Lubranovi, Jeanu Lucienu Lubranovi, Fabricovi Marinovi a Robertu Marinovi se ukládá náhrada nákladů řízení ve věci C-12/13 P a Syndicat des thoniers méditerranéens, Marku Carrenovi, Jean-Louisi Donnarelovi, Jean-Françoisi Floresovi, Géraldu Jeanu Lubranovi, Hervému Marinovi, Nicolasovi Marinovi, Sébastienu Marinovi a Sergi Antoinu Josému Perezovi se ukládá náhrada nákladů řízení ve věci C-13/13 P.**

Podpisy.